

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות/הנקודה המרכזית מסומנות באותיות כאלו

בכורות כג.

אותן חולין לר"א מה תהא עליהן, עי' פרש"י שלחכמים יאכלו ניקודים או קליות, ועי' דרך אמונה תרומות יד' יג' מה שכתב בדעת הרמב"ם שם.

תוד"ה סבר, ביארו שאומר מותר חשוב שוגג, ועי' יד דוד, שדי חמד מערכת א' כלל רלט', וטז' י"ד צט' סוס"ק ט', ועי"ש במטה יונתן.

ואי אמרת טומאה כמאן דאיתיה דמי וכו', ועי' פרש"י, ומדבריו נראה דאפר פרה מטמא גם קודם שנתן את המים לתוכו, עי' ברש"ש, ועי' חזו"א פרה ט' יז', וע"ע מה שהביא דעת הרמב"ם פ"א ה' ד' דנראה מדבריו דרך אחר שניתן האפר במים מטמא, עי"ש מה שביאר בסוגיין לפי זה.

תוד"ה ואי אמרת, הקשו על פירוש רש"י, ועי' מלאכת יו"ט (הובא בילקו"מ), ועי' ראשית ביכורים.

כמאן דאיתיה דמי וכו', והקשה השערי יושר ש"ג פ"ח, אמאי לא נימא דבטילה אלא דחוזרת וניעורה? עי' תירוצו מה שחילק בין טומאה לאיסורים.

נבילה בטילה בשחוטה, עי' פרש"י כאן ובמנחות כג., ועי"ש ישר וטוב.

נבילה ושחוטה בטילות זו בזו, ומכאן הקשו על דברי הר"ן בנדרים נט: שהיתר אינו בטל באיסור? עי' שושנת העמקים לפמ"ג כלל יד' שו"ת עוביו"ט סי' ד', שערי יושר ג' טו', וקובץ הערות נט' טז'.

תוד"ה נבילה, בסו"ד כתבו דמה שהתערבת מטמאה במשא זהו מדרבנן, ועי' שו"ת באר יצחק יו"ד י' דזהו לשיטתן דבטול לחוב האיסור 'נהפך' להיתר, עי"ש, ועי' ערוה"ש יו"ד קט' ט-י, ועי' ירושלמי נזיר ו' א' דמשא הוא מה"ת, ועי"ש שיירי קרבן שכן הוא דעת הרמב"ם.

ובעיקר דבריהם מה שכתבו שבטול ברוב אין ספק טומאה ברשוה"י טמא, עי' מים קדושים, וע"ע ישועות יעקב או"ח תמד' טז', ורש"ש וראשית ביכורים כאן.

ובמה שהקשו שכל שלא בא לכלל מגע לא מטמא במשא, עי' כס"מ שאר אבוה"ט סו"פ א' ובראשית ביכורים כאן.

ובבאור החילוק שכתבו התוס' בין איסור דבטל, לטומאה שלא בטל והראיה שמטמא במשא, עי' מל"מ מטמו"מ א' יד', ועי' יד דוד מה שתמה עליו וביאר דבריו, ועי' קוב"ש ב"ב קכז', וע"ע רא"ש בחולין פ"ד לז' שחילק באופן אחר בין טומאה לאיסור, ועי' ראשית ביכורים ושערי יושר ש"ג פ"ז, וע"ע כלי חמדה עה"ת פר' אמור ד"ה ותמהת.

טומאה חמורה וטומאה קלה, ומהי? עי' רש"י ותוס' כאן ובנזיר נ. ובחי' ר"פ והרא"ש שם, ועי' רמב"ן חולין עא. ובמרומי שדה.

עד לגר, עי' חו"ד קג' ביאורים סק"א דאף אי יחזור ויתקנה ע"י תיבול אינה חוזרת לאיסורה, ועי' שו"ת בית יצחק או"ח סי' פ' ג'.

תוד"ה הניחא, בביאור תי' התוס', ע"ע בתוס' בדה כז: ד"ה משום, ועי' ראשית ביכורים.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טר' כסלו תשעה'

ע"ב

אחת זו ואחת זו עד לכלב, ובבאור טעמו דר"י, עי' תוד"ה אחת ובצ"ק, ועי' משנה אחרונה טהרות ח' ו' ובחי' הגרי"ז כאן.

קשיא, הרמב"ם פסק לגבי חררת דם שפסק בהל' שאר אבוה"ט ט' טז' דאינה מטמאה במגע ובמשא, ובהלכה הבאה גבי נבילה שנתערבה בשחוטה פסק שאם נשא הכל נטמא? עי' כס"מ שם שכתב בשם מהר"י קורקוס לחלק בין תערובת לח כמו חררת דם לתערובת יבש כנבילה, ועי' שערי יושר ש"ג פכ"ח, ובקה"י סי' כג', ועי' מל"מ בהל' מטמו"מ א' יד' שהקשה מסוגיין דלא מחלקים בהכי? ועי' ראשית ביכורים.

מ"ט דבר פדא וכו', וצורת הלימוד מקרא עי' חינוך תעב', אוה"ח דברים יד' כא', ועי' חת"ס ע"ז סח. ומשנה אחרונה טהרות ח' ו'.

למעוטי היבא דהסריחה מעיקרא, והטעם שבזה יותר מסתבר לטהר עי' פרש"י ועי' אתון דאורייתא כלל ט' ד-ה', ועי' חקרי לב יו"ד ח"ב עה' מש"כ בדעת הראב"ד טומ"א ב' יד' שחולק על רש"י בזה. ועי' חת"ס ע"ז סח. ועוד שהקשו למה חשיב מעיקרא, הלא איכא איסורא דאינה זבוחה שהוא מחיים? עי' תי' וע"ע יהודה יעלה יו"ד קל', כת"ס יו"ד סט', בית יצחק או"ח פ' ואחיעזר ח"ב יא' ט'.

תוד"ה ואידך, במה שתירצו לחלק בין איסור אכילה לענין טומאה, עי' חת"ס ע"ז סח., ותפארת יעקב חולין עא., נודב"י מהדו"ק יו"ד כו' ראשית ביכורים ואחיעזר ח"ב יו"ד יא' ט'.

הסריחה מעיקרא ל"צ קרא למעוטי, עפרא בעלמא הוא, עי' בחי' הגרי"ז שהקשה מה החילוק בזה בין שרץ לבהמה, ועי' ראשית ביכורים.

ברמב"ם טומ"א ב' יד'-יח' מחלק בין הפקעת הטומאה דבעי אינו ראוי למאכל כלב, לקבלת הטומאה דסגי באינו ראוי למאכל אדם, ובראב"ד שם חולק, ועי' כס"מ שכתב דמקורו של הרמב"ם מהכא, ועי' חזון נחום טהרות ח' ו', וחקרי לב ח"ב יו"ד עה' ובאחיעזר הנ"ל לבאר מחלוקתם.

הא נמי איחזי מעיקרא אגב אימיה, עי' פרש"י, ובחקרי לב (הנ"ל) הקשה דאכתי חשיב מעיקרא, דהא לא חל עליה שם טומאה במעי אמו? עי' תי' וע"ע אהל יהושע קמו' ז', וע"ע פי' רבינו גרשם כאן דוק' היטב.

ציר טהור, ולענין מה איירי ואיך נטהר? עי' רש"י ותוס', ועי' פיה"מ לרמב"ם שם (מכשירין ו' ג') דאיירי לענין הכשר טומאה, ועי' תויו"ט וחזון נחום, וע"ע משנה אחרונה-פי' הרא"ש ודעת הרע"ב.

ציר טהור שנפל לתוכו מים כ"ש טמא, עי' פרש"י, ובתוס' חיצוניות הקשו דמה בכך הלא המים טהורים? ע"ע חק נתן, ראשית ביכורים ומים קדושים, וע"ע פרי תאר צט' יב', ומהריט"א פ"ד פח'.

תוד"ה שנפל, עי' חי' הגרי"ז מה שהעיר על דבריהם, ועי' ראשית ביכורים מה שביאר בתירוצם.

זאת אומרת וכו', במה נחשדו עמי הארץ? עי' תוס' רא"ש וע"ע בהגהות יעב"ץ.

ולמה לי מחצה וכו', ובתוס' חיצוניות כב. הקשו דהלא קשה לצמצם? עי' מהריט"א עמ' פח'.

אין חוששין שמה בנה של זו בא אצל זו, ובנה של זו אל זו, בביאור כפילות הלשון? עי' אמתחת בנימין, שבא ללמד שאין חוששין שהשני בכור, וע"ע שו"ת גבעת הלבונה או"ח כ'.

תוד"ה אלא, ע"ע שיטמ"ק ורש"ש ושי למורא/ תוד"ה משנת, עי' מרומי שדה ושי למורא.

לעולם אדרשב"ג וכו', ועי' מהריט"א לח' א' שהקשה לפי"ז מהו בל? וע"ע אמתחת בנימין.